

Na kedy treba stanoviť dátum, ktorý je začiatkom ničenia Sovietskeho zväzu?

Myslím, že snáh a pokusov zničiť ZSSR bolo mnoho. Samozrejme, môžeme hovoriť o sprisahaniach zo stalinových čias, aj z predvojnovéj doby. Rozhodne aj hitlerovskú politiku zničiť Sojuz možno do toho zahrnúť.

Ale to boli akcie, ktorých hlavným cieľom bolo získať nejaké perspektívy, geopolitické výhody. **Zničiť ho mali nie len preto, že existuje, ale preto, že je to obrovská krajina, kde aktívne prebiehala ekonomická prestavba a Sovietsky zväz sa stával silným konkurentom.** Problém nebol len v sociálnom systéme, ktorý zaviedli. Problém bol jednoducho v jeho celkovej sile.

A v tomto zmysle aj **dnešné pokusy zničiť Rusko, rozdeliť ho, majú v podstate tie isté príčiny. Pozrite sa: náš hospodársky systém sa zmenil, už nie je socializmus.** Máme taký kapitalizmus, ako v iných štátoch. No snahy zničiť Rusko neprestávajú. Tie dôvody, že sme veľká zem so strategickou geografickou polohou, ostali platné. Ak si položíme otázku: Kto je najväčším konkurentom najmocnejších štátov sveta, to jest Britského Spoločenstva (http://en.wikipedia.org/wiki/Commonwealth_of_Nations)? Vidíme, že to nie je Rusko. **Žiaľ, dnes nie sme hlavným konkurentom. Tým je dnes Čína.** A ktorá z hlavných veľmocí Spoločenstva hraničí s Čínou? Žiadna. Rusko hraničí s Čínou. Západ je už zainteresovaný v určenej hre na teritórii Ruska, hoci len preto, aby sme sa nezjednotili s Čínou do nejakých zväzkov a vzťahov. Aj preto, aby sme nepredávali naše zdroje Číne atď. Aj keď nebudeme hrať žiadne geopolitické hry na našom území, všetko jedno. Oni svoje hry hrajú budú. Preto princíp „ustúpme, potom nám dajú pokoj“, tu nefunguje. Chceš-nehceš, aj tak prídu a budú chcieť vziať to, čo máme.

Smrť Stalina považujem za začiatok pokusu o úpadok a likvidáciu nášho štátu. Som absolútne presvedčený o tom, že to bola násilná smrť. Nemám najmenšiu pochybnosť, že J.V. Stalin bol otrávený. Dnes neviem, kto a čo mu nasypal. Možno bude niekedy prevedená exhumácia, alebo prehovorí vrah Stalina a bude odhalený, na čo zomrel a vyvodila sa dôsledky. No pre dnešok treba pochopiť, prečo bolo treba zabiť Stalina a k akým žalostným dôsledkom v histórii ZSSR to viedlo.

Prečo to bolo potrebné urobiť? **Prečo práve o smrti Stalina môžeme hovoriť ako o začiatku rozpadu ZSSR? Pretože Stalin sa ukázal natoľko silným geopolitickým hráčom, že to nikto neočakával.** Predvojnový ZSSR bol rozvíjajúcou sa krajinou, čo je bezpochyby nádej do budúcnosti, obrovský sociálny optimizmus, to všetko reálne bolo. No Sojuz nebol tou silnou veľmocou, akou sa stal po Druhej svetovej vojne. Bola to krajina, ktorú Západ plánoval zničiť silami Poľska a Nemecka z jednej strany a z druhej strany silou Japonska. V podstate to neboli najsilnejšie štáty tej doby. Nemecko v roku 1938 malo s Poliakmi veľmi dobré vzťahy a nebola to ešte silná veľmoc. To až potom Hitler v rokoch 1941-1942 postavil naozaj silnú vojnovú mašinériu.

Nebudem už hovoriť o tom, prečo sa Hitler priatelil s Poľskom, lebo je to jasné. V roku 1938 bola podpísaná tzv. Mníchovská dohoda. Čo to znamená? Stretli sa vodcovia Anglicka, Francúzska, Nemecka, Talianska (štyria ľudia) a jednoducho rozhodli, že kúsok Československa treba odovzdať Nemcom. Všimnime si: Českoslovákia tam žiadneho

neprizvali, ešte na nich neprišiel rad. Potom odtiaľ vyšli a povedali: „Musíte odovzdať Hitlerovi Sudety a tak ďalej.“ To predstavovalo asi 40 % územia Československa. No na tomto území boli aj vlastné vojenské závody a hraničné pevnosti. Československá armáda aj počtom bola zrovnateľná s hitlerovskou – okolo 1 milióna vojakov. To znamená, že s vtedajšou silou by ich Hitler nebol porazil a bola by to dlhá a krvavá vojna.

Československo malo spojeneckú dohodu s francúzskom a ZSSR. Ale nikto okrem ZSSR neprejavil ochotu

nebrániť pred Japonskom. A viac spojencov niet. Prečo? Pretože celá spojenecká zóna, ktorú malo Ruské impérium, v dôsledku revolúcie aj všetkých katakliziem, odišla k Anglosasom a Francúzom a čiastočne aj k Nemcom.

Prebehlo to isté, čo po likvidácii ZSSR v roku 1991. Všetky štáty, ktoré boli v našej zóne vplyvu, boli Gorbačovom fakticky odovzdané našim geopolitickým protivníkom. Ale dajte pozor – nikto neostal neutrálnym. Je to napríklad Poľsko, Bulharsko, ktoré boli sovietske, boli to spriatelnené režimy

gemónom ZSSR, tam je hegemonom USA. Boj nebol na žiadnom fronte, ani v ideologickej oblasti. Bola to v podstate súťaž dvoch ekonomík o to, kto bude vládnuť svetu. V tomto zmysle ZSSR bol serióznejším súperom. Vysvetlím prečo.

Západný finančný systém, aj pri absencii nepriateľských protiopatrení už neexistujúceho rivala, sa počas dvoch desaťročí vyčerpal, lebo je postavený na logike neustáleho nárastu množstva peňazí. FED, Bank of England, Európska centrálna banka – to sú súkromné centrá, ktoré celý čas len navyšujú množstvo peňazí

zvyšovania cien. Ľudia, ktorí tam žijú, to chápu, vidí sa im, že je to správne a spravodlivé. Cítia starosť o seba, pretože všetko je postupne lacnejšie. A čím lepšie pracuješ, tým lepšie budeš žiť.

Má u nás dnes logiku zvyšovanie cien? Vošli sme do tohto západného systému. Samozrejme, že aj u nás je takáto logika: sústavne nahaňame peniaze (ich peňažnú masu), pritom tie peniaze neemitujeme my. Sme akýsi zrkadlový obraz systému FED a sme závislí na množstve dolárov, ktoré dostávame spoza hraníc za naše predané tovary. Centrálna banka Ruska dnes vydáva ruble viazané na dolár. Je to preto, že Sovietsky zväz v roku 1991 vstúpil do tohto západného finančného systému. Predstavte si, že to nebol boj dvoch ideologických systémov, ale dvoch odlišných ekonomických systémov. **Pritom náš systém bol oveľa efektívnejší, ak hovorím jazykom súčasných liberálov.** Po strašnom hitlerovskom vpáde, po zničení celej ekonomiky, bolo potrebné rýchlo všetko znova postaviť. Lístkový systém sme však zrušili skôr než v Anglicku. O čom to svedčí? Veď v Anglicku v porovnaní s nami, nebolo rozbité skoro nič.

Aby ste pochopili úroveň zničenia, uvediem tento príklad. Počas jediného náletu nemeckého letectva na Stalingrad 23. augusta 1942, pri ktorom zničili zápalnými náložami celé mesto, zahynulo okolo 80 tisíc ľudí. V meste ešte vtedy boli aj drevené budovy, všetky zhoreli. V ostatných častiach sa vytvorili ruiny, v ktorých sa stále bojovalo. Naproti tomu, najhorším náletom Nemcov v Anglicku bol nálet na mesto Coventry. Počet mŕtvych tam je 892. Pochopili sme? Celkom v Anglicku pri bombardovaní zahynulo v priemere toľko ľudí, ako v Stalingrade za jediný deň. To sú neporovnateľné čísla.

Veľké straty ľudí v Nemecku boli po náletoch spojencov. To sa nedá ani vyčíslit. Udáva sa počet 1,5 milióna ľudí. Len v Drážďanoch je odhad od 100-150 tisíc. **Západné mestá (aj v Nemecku) boli od takého masívneho bombardovania ušetrené a napriek tomu ZSSR sa z vojnových škôd spamätal rýchlejšie.** Preto, že mal veľmi efektívny systém, ktorý bral do úvahy aj osobný záujem: čím lepšie pracuješ, tým viac zarobíš. Ceny sa znižovali. Ale aj pri tom istom plate dostávaš viac hodnoty.

Za Stalina neplatilo rovnosť. Profesor mohol mať aj pomocnicu v domácnosti – nikoho to nemrzelo. Mohol mať aj osobné auto, prečo? Lebo je profesor. Vtedy nebolo takého tupého rovnosťárstva, keď profesor a robotník dostávali rovnakú mzdu, pričom sa strácal zmysel vzdelania a osobného snaženia, čo pamätáme z neskorších dôb ZSSR. **Preto ZSSR za Stalina mal efektívnu ekonomiku a bol dôstojným konkurentom.** Preto bolo potrebné tento systém zničiť. Preto sa Západ snažil pripraviť plány vojny proti ZSSR, no nestihli to. Nie preto, že sú mierumilovní. O tom sa ľahko presvedčíme, ak spomeniem, že zhodili dve bomby na Japonsko. Čo by im zabránilo zhodiť 10 bômb na ZSSR? Zastavilo ich proste malé množstvo bômb, ktoré vtedy mali a zistili, že sovietska protivzdušná obrana zničí určité množstvo bômb ešte v lietadlách vo vzduchu. (Rakety ešte neboli). Tiež zistili, že bomby, ktoré zhodia, nezničia celý sovietsky vojenský potenciál, hrozil silný odvety úder. Preto sa rozhodli počkať a dovedy vyrobiť ďalšie atómové bomby.

V tejto chvíli ZSSR v roku 1949 vyrobil jadrové zbrane. Až vtedy začali rozhovory rovného s rovným. Tam atómová bomba – aj tu

AKO ZRÁDZALI A ROZBÍJALI ZSSR

Nikolaj Starikov

(Dňa 6. februára 2014 sa uskutočnilo stretnutie spisovateľa Nikolaja Starikova s mládežou Moskvy. Ruský spisovateľ vo svojej prednáške vysvetlil mladým poslucháčom svoj pohľad na proces likvidácie Sovietskeho zväzu a na dôsledky, ktoré táto udalosť priniesla. Zároveň odpovedal aj na položené otázky. Keďže procesom likvidácie socializmu a nastolením takzvaného trhového hospodárstva prešlo aj Slovensko, prinášame aj našej verejnosti tento zaujímavý pohľad z prostredia Ruskej federácie.)

pomôcť ČSR. Naopak, Francúzsko a Anglicko vyhlásili, že ak bude ČSR odporovať, oni nebudú plniť dohodu. A preto sa ČSR vzdalo. Ďalšiu históriu toho, ako Hitler pohltil ČSR nebudeme rozoberať. Pre nás je dôležité, že v momente, keď ČSR odstúpilo časť územia Nemecku, Poľsko okamžite predložilo svoje územné požiadavky na tešínsku oblasť. Všetko toto sú pozostatky rozpadu Rakúsko-Uhorskej monarchie a Nemecka. Dnes vidíme len pozostatky tých impérií, ktoré do Prvej svetovej vojny neboli. Vezmite mapu Európy do Prvej svetovej vojny a uvidíte: Je tam veľké Ruské impérium, Nemecko, Rakúsko-Uhorsko, Taliansko, Španielsko. A hľa, v centre Európy sa objavili celkom nové, dovtedy neexistujúce štáty.

Poľsko vtedy tiež stupňovalo tlak voči ČSR, na čo Čechoslováci nereagovali. Poľské vojská presne tak, ako nemecké, vstúpili ne jeho územie. Tu prišli tanky a obyvatelia ich vítali kvetmi presne tak, ako obyvatelia v Sudetoch. To znamená, že Poľsko nebolo žiadnou nevinnou obeťou hitlerovskej agresie. To bol taký istý dravec, ktorý spolu s Nemeckom a s požeňaním Veľkej Británie menil mapu Európy. A len zmena hitlerovej politiky viedla k tomu, že namiesto toho, aby on spolu s Poľskom napadol ZSSR, najprv zničil Poľsko, uzavrel dohodu o spojení so ZSSR a celý plán sa tým zmenil.

Všetko toto som rozpovedal preto, aby sme pochopili, že ZSSR nebol prvoradou svetovou veľmocou, ale to bola rozvíjajúca sa potenciálne silná veľmoc, no druhoradého významu. **Preto hovoriť o vtedajšom ZSSR ako o agresorovi voči Európe je to isté, ako dnes tvrdiť, že súčasné Rusko ohrozuje Európu.** Vieme predsa, že ani sil, ani potreby, ani možnosti toto uskutočniť, nie sú. Takto podobne to bolo so ZSSR na začiatku Druhej svetovej vojny.

No po **Druhej svetovej vojne bola celkom iná situácia. ZSSR – to je už suveréna veľmoc. To je štát, ktorý rozbil najsilnejšiu armádu sveta a hlavne, značne rozšíril zónu svojho vplyvu.** V predvečer druhej svetovej vojny zo spojencov nám ostalo len Mongolsko. Vidíte, že nám to veľmi nepomohlo, pretože ešte aj samotné Mongolsko bolo potreb-

členovia Varšavskej zmluvy. My sme vyprázdňovali priestor, no ich pohltilo NATO. To je k otázke, čo sa stane, ak stratíte kontrolu nad územím. Potom to bude kontrolovať niekto iný.

Preto Sovietsky zväz tu postupoval absolútne správne, keď po Druhej svetovej vojne sformoval spriatelnené štáty vo východnej Európe. To okrem iného dávalo možnosť cítiť sa bezpečným, pretože všetky vpády na Rusko z Európy stále museli smerovať cez východnú Európu. Ak by tam boli nám nepriateľské štáty, nepriateľ by štartoval prakticky z našich hraníc. Neskoršie preto, aby bolo možné udržať na ZSSR, bolo pochopiteľne potrebné prejsť cez štáty socialistického tábora, kde boli všeobecne nie zlé armády, ktoré boli v plnej zbroji. Dnes sú celkom odzbrojení na úroveň absolútne nespôsobilých vlastnej obrany, vojenská výroba bola zlikvidovaná. V súčasnosti (bol som práve na Slovensku) je všetko zatvorené a nič sa nevyrába (v Čechách bola napríklad veľmi silná zbrojárka výroba, ktorú sme tiež pomáhali stavať po Druhej svetovej vojne).

Preto sa Stalinovi podarilo vybudovať silnú veľmoc, ktorá podľa svojich možností určite trošku ustupovala celkovej moci USA a Anglicka plus ich spojencom. **Bola však veľmi blízko tomu, aby sa im vyrovnala. Najhlavnejšie je to, že Stalin odmietol v ekonomike hrať podľa ich pravidiel.**

Základom pre obdobie po Druhej svetovej vojne bolo podpísanie dohody v Bretton Woods. Jej podstata je takáto: Dolár sa ustanovuje za svetovú valutu a len dolár je krytý zlatom. Všetky ostatné valuty sú hodnotené a závislé voči doláru. Dolár sa stal platidlom v ekonomike, aj meradlom všetkého v spoločnosti. Tento systém sa zachoval až do súčasnosti, hoci na svojej ceste stratil zlaté krytie v roku 1973.

Stalin odmietol ratifikovať zmluvu z Bretton Woods v decembri 1945 a v reakcii na ňu vytvoril Zlatý rubel. Toho sa dosiaholo ku koncu 40. rokov. To znamená, že ZSSR zmenil Západom plánovaný smer rubla viazaného na dolár. Rubel podložil zlatým krytím a sám začal tvoriť kvalitatívne odlišný vlastný ekonomický systém. Existovali teda tu zlatý rubel, tam zlatý dolár. Tu je he-

v obehu. To vedie k ich znehodnoteniu. Aby sa to nedialo, vymýšľajú neustále akési nové zložité spôsoby investovania peňazí. Všetmožné cenové papiere, rast cien nehnuteľností atď. Preto v tom systéme všetko stále združuje a v tomto zmysle si tento systém seba protirečí. Hlavný zmysel a hodnota v spoločnosti sú peniaze, no tie sa v nej celý čas znehodnocujú. To pripomína Kronosa z gréckej mytológie (odkaz tu: http://sk.wikipedia.org/wiki/Kronos_%28mytol%C3%B3gia%29) požírajúceho svoje vlastné deti, to vedie k rýchlemu vyčerpaniu systému. Aj dnes sme svedkami toho, ako sa veľmi rýchlo systém ničí na pozadí obrovského dlhu USA a všetkých ostatných vyspelých krajín.

Položme si otázku: Keď oni, také rozvinuté západné štáty, sú všetky dlžné trilióny všemožných finančných prostriedkov, komu sú vlastne dlžní? No komu? Keby boli dlžní jeden druhému, prečo si tie dlhy nevyrovnávajú, aby nedosahovali takých obrovských cifier. Komu všetci dlhujú? Dlžní sú tým bankárom, ktorí ovládajú tieto emisné centrá.

V ZSSR bola situácia úplne iná. Množstvo peňazí v obehu bolo konečné, a peňažná masa hoci sa rozširovala, tak len mierne. No každý rok sa otvárali nové závody. Racionalizátori zavádzali nové technologické postupy a metódy, vyrábalo sa stále viac a viac. Počuli ste o tom, že sústavne (každý rok) bolo tzv. stalinské znižovanie cien. Taká je pravda. To je skutočne tak. Každý rok, podľa mňa, koncom marca alebo apríla (možno najst na internete) sa publikoval veľký zoznam v novinách Izvestija a Pravda a udával, cena ktorých tovarov bola znížená a o koľko. **Nebolo to len zníženie jedného druhu tovaru, ale všetkých.** Na všetky druhy tovarov boli zníženia od 10 % do 30 %. Ako to bolo možné urobiť? Preto, lebo množstvo peňazí ostávalo to isté a tovaru pribúdalo. Potom môžete každý tovar predávať lacnejšie. Na Západe, v peňažne orientovanej ekonomike, je všetko naopak: u nich sa množstvo peňazí stále zvyšuje, no množstvo tovarov tak rýchle nenarastá. Preto všetky tovary začínajú zdražovať. Chápete v čom je logika sústavného znižovania cien? V každom prípade vyhráva nad logikou neustáleho

atómová bomba. No znovu neza-
budnime, že množstvo atómových
zbraní ZSSR sa až neskôr stalo po-
rovnateľným s americkými. **V čase
Karibskej krízy v 60. rokoch mali
oni 2,5 tisíc hlavíc, my 600.** Celý
čas sme ich iba dobíjali a nie my
sme boli militaristi. Oni stále prete-
ky v zbrojení začínali a my sme sa im
snažili priblížiť.

**Zabijúc Stalina - rýchle sa mení
politika ZSSR. Predstavte si mapu
Euroázie. V roku 1949 ZSSR získal
veľkého spojencu Čínu.** Tam v ob-
čianskej vojne zvíťazil Mao ce tung,
my sme získali mocného a veľkého
spojencu. Aj vo východnej Európe
sa vytvoril silný socialistický blok,
ktorý bol pod vplyvom ZSSR. Čo s
tým urobil Chruščov? Veľmi rýchlo,
v priebehu pár rokov, toto všetko
stratil.

Poprvé, pohádal sa s Čínou. Za-
končilo sa to ozbrojeným stretom na
polostrove Damanskij. Vyvolal hád-
ku nie takého druhu, že by došlo iba
k výmene nepekných slov alebo k
obviňovaniu povedzme z trockizmu,
či revizionizmu, nie. Problém došiel
až do štádia vojenského stretu. On
fakticky posunul Čínu do rúk a do
objatia Spojených štátov. K samot-
nému objatiu došlo v 70. rokoch,
kedy Amerika presunula svoju vý-
robu do Číny. A dnes vidíme, akým
spôsobom sa Čína rozvíja. Opustili
svojho najväznejšieho spojencu, to
po prvé.

Podruhé, presne takto sa Chruščov
pohádal s Albánskom. V meste
Vlora sme mali základňu nášho
národného a ponoriek. V Stredo-
zemnom mori. Pohádajúc sa s Al-
bánskom, túto základňu sme stratili.

**Ďalej, na pozadí takých podiv-
ných akcií Chruščova, akým bol
jeho známy prejav na dvadsiatom
zjazde KSSZ, aj iné štáty strácali
dôveru v ZSSR.** V prvom rade, je
celý ľživý. **No najviac uškodil tým,
že paralyzoval vieru vo vec sociali-
zmu.** Do tohto momentu boli všetci
v Sovietskom zväze presvedčení o
tom, že oni porazili fašizmus, že je
to štát, kde sa všetko robí v prospech
ľudí, kde všetko prebieha normálne
a správne. A vtom vystupuje - nie
hocikto - ale vodca štátu a hovorí:
„Viete o tom, že predchádzajúci
vodca, ktorý toto všetko postavil a
dosiahol, je krvavý mäsiar a tyran?“
Vyvolalo to ohromné rozčarovanie a
zo strany ZSSR bol daný tiež veľko-
lepy tromf do rúk protivníkov. Toto
už nemožno nazvať hlúposťou. To
už je za hranicu tejto kategórie.

Okrem toho, **Chruščov urobil
veľa zlého aj ekonomike. Napri-
klad, veľmi rýchlo zničil druž-
stevníctvo, ktoré bolo za Stalina.**
**Dokonca v čase vojny existovali
družstevné podniky, ktoré vyrábali
pre front. Chápete?** V Sovietskom
zväze. No bolo to normálne. Ľudia
sa spojili, založili si podnikateľské
družstvo a začali sami vyrábať. V
tom je to hlavné - neexistencia vy-
koristovania človeka človekom. Ak
ľudia sami, nie na štátnej, ale na
družstevnej úrovni niečo vyrábali,
bolo to podporované.

**Presne tak sa podporovalo napri-
klad aj poľnohospodárstvo, chov
dobytka, ovocinárstvo. Chruščov
všetko toto zaťažil daňami.** Výsled-
kom toho bolo to, že nastal úbytok
chovu dobytka, likvidovali sa ovoc-
né sady, jablone, hrušky... Toto sa
dialo koncom 50. rokov. Myslenie,
ktoré takéto konanie vyvolávalo,
bolo veľmi jednoduché: Načo je so-
vietskym kolchoznikom potrebné
sa niečím zaoberať? Sovietsky zväz
ich vo všetkom zabezpečil, všetko
si kúpia v obchode. Podme pre-
to **namiesto kolchozov zakladať
sovchozy.** Tam si ľudia odpracovali
svoje rovnako ako vo fabrike, prišli
domov, zašli do obchodu a všetko

potrebné si kúpili. Samozrejme, toto
rýchlo viedlo k zníženiu produkcie
potravín v ZSSR. Uvedomme si, že
práve v tých časoch začínal v ZSSR
pomaličky nárast dovozu potravín
zo zahraničia. Nie za Stalina! Za Sta-
lina sa potraviny vonku nekupovali,
bolo ho dost dokonca po vojne. To
je paradox.

Okrem toho **Chruščov zničil za-
oceánsku námornú flotilu, ktorú
postavil Stalin.** Vo svojej knihe
„Geopolitika, ako sa to robilo“ som
podrobne vysvetlil, na čo je taká flo-
tila potrebná. Je nutná k tomu, aby
ste mohli súperiť s takým typom v
podstate ostrovných štátov, akými
sú Veľká Británia a USA. Podobných
typov štátov je viac, ale je jasné, že
globálne nehrajú žiadnu úlohu. V
podstate - Spojené štáty americké
- je to ostrov. Z toho vplyva, že ná-
morná flotila je hlavný prostriedok,
ktorý je pre nich hrozbou.

**Keď mal ZSSR na ešte začiatku
80. rokov morskú flotilu porov-
nateľnú s americkou, Američania
nemohli veľmi vyskakovať.** Pretože
tieto naše lode mohli priplávať na
ľubovoľné miesto svetového oceánu
a zdržať sa tam tak dlho, ako bolo
potrebné. Naše loďstvo je teraz v
smutnom stave. Preto neoddeliteľ-
nou súčasťou obnovy našej suvereni-
ty je program výstavby námornej
flotily. Upriameme svoju pozornosť
na fakt, že v momente, keď sa k moci
v Rusku dostali liberáli, takzvaní re-
formátori, prvý čo urobili bolo to, že
zlikvidovali všetku pripravovanú
výrobu lietadlových lodí. V ZSSR
sa na začiatku 80-tych rokov dosta-
la do sériovej výroby prvá generácia
sovietskych lietadlových lodí. Boli
to viac-menej vydatné lietadlové
krížniky. Ostal nám však len jeden
- **Admirál Kuznecov. Dva podobné
boli zošrotované a materiál predaný
do Číny, Indie.** Osud týchto lodí
je, žiaľ, veľmi smutný.

Takže **Chruščov zničil flotilu a
potom začal ničiť armádu.** Akým
spôsobom? Za Chruščova **bolo z
armády uvoľnené veľké množstvo
dôstojníkov.** Pritom sa jednalo nie
o obyčajných ľudí, ale o **dôstojníkov,
ktorí prešli vojnou. A uvoľňovaná
bola vrstva stredného veku, čo tiež
zaváža čistou sabotážou, pretože
generalita ostala.** Mladí prichádzajú-
ci dôstojníci nastupovali a zaberali
miesta tým, ktorí mohli potom pový-
šeni a ktorí mohli ďalej odovzdávať
svoje skúsenosti. Takže sa prepúšťali
kádre stredného veku, pritom dost
škaredým spôsobom. Doslova sa
stávalo, že uvoľňovali dôstojníkov
rok pred odchodom do dôchodku,
pričom strácali nárok na penziu. Ar-
máda prišla asi o milión osôb. **Takto
systematicky Chruščov ničil štát.**

Okrem toho je treba doplniť
zoznam jeho opatrení o delenie stra-
níckych organizácií na roľnícke - vi-
diecke a mestské. Čiže fakticky roz-
delil stranu na dve časti. Toto bolo
potom po jeho odvolaní napravené.

Ešte by som chcel pripomenúť,
**aká bola situácia počas XIX. zjazdu
komunistickej strany a ukázať, za
čo bol Stalin zabitý.** Tento zjazd, na
ktorom bol Stalin prítomný, **sa konal
v októbri roku 1952.** Ako som sa
presvedčil z dokumentov a dobovej
tlače, Stalin tam fakticky nevystupo-
val. Zjazd otváral Malenkov. Stalin
sedel v pléne. V niektorých z ďalších
dní Stalin vystúpil s veľmi krátkou
rečou. Potom zverejnili zoznam člo-
nov Ústredného výboru. Všimnite
si (ak si spomínate na sovietsky štýl
vládnutia): politbyro bolo likvidova-
né. Konkrétne na tomto zjazde bolo
prijaté pravidlo, kde už politbyro
nebolo. Bol proste Ústredný výbor,
ktorý tvorilo dvesto ľudí (teda veľa)
a v ktorom mal Stalin svoje príslušné
miesto a postavenie zhodné s abe-
cedným poradím.

**Stalin chcel zobrať moc z rúk
strany a predaj ju do rúk občanov
- bolo to absolútne logické.** Počas
celej povojnovej doby sa Stalin ni-
kdy nepodpisoval ako generálny ta-
jomník UV KSSZ, také niečo nebo-
lo. Označoval sa ako Predseda vlády
Sovietskeho zväzu. V rámci série
kníh, ktoré odporúčam čitateľom,
vyšla korešpondencia Stalina s Chu-
rchillom z roku vydania 1956 a na-
zýva sa: „Korešpondencia Predsedu
Sovietu ministrov ZSSR J. V. Stalina
s predsedom vlády Churchillom.
**Moc sa predávala od strany do rúk
štátu. Je to absolútne logické, preto-
že strana sa má zaujímať ideolo-
gickými otázkami, nie vládnúť,** ako
sa to dialo v ZSSR.

Je pochopiteľné, že **sa straníckí
politickí činitelia cítili ohrození.**
Ja si myslím, že tieto udalosti sa
stali kľúčovým spúšťacím mechani-
zmom, pretože **zjazd sa skončil v
októbri, no v marci už Stalin zo-
mrel.** To jest veľmi skoro. **A Chruščov
okamžite zvrátil tento proces.**
**Znova sa objavilo politbyro a moc
znova prešla do rúk strany.**

V čom je hlavné negatívum tohto
systému moci? Stranícke výbory
boli absolútne nekritizovateľné a ne-
niesli žiadnu zodpovednosť. Ak sa
niečo tvorí, robia to štátne orgány,
ktorým dávajú nariadenia straní-
cke orgány. Ak sa dielo podarí, sú to
stranícke orgány, ktoré urobili do-
bre, chválime ich. Ak sa vec nevydarí,
potom sú to štátne orgány, ktoré
nesú zodpovednosť. Takéto rozde-
lenie zodpovednosti systému moci k
dobrému nevedie.

**Chruščov uskutočnil celý rad
podobných postupov.** Nehovorím
už o tom, že **doviedol svet na hranu
jadrovej vojny so Spojenými štátmi
americkými.** Rozhodol sa okamžite
rozmiesť rakety s jadrovými hla-
vicami na Kube, na čo USA reago-
vali veľmi citlivo. Napríklad v tomto
momente sa stalo zrejším, že naše
národné zaostáva za národnosťou
USA. Pretože naše lode v čase
blokády, ktorú Američania vytvorili,
jednoducho nedokázali doplávať na
Kubu. Až potom bol prijatý seriózný
program výstavby loďstva.

**Chruščova odvolali. K moci
prišiel Brežnev. Mnohé z toho,
čo urobil Chruščov, odstránil, no
najdôležitejšie problémy neriešil.**
Keď prišiel k moci Chruščov, od-
stúpil od myšlienky zlatého rubľa,
o ktorej sme hovorili a **začal viesť
medzinárodný obchod v dolároch.**
Tieto doláre vytvárali a emitovali
Spojené štáty a my sme tieto doláre
akceptovali ako prostriedok platieb.
Ak sme sa my chceli dostať k dolá-
rom, museli sme niečo predajť. Ame-
ričanom stačilo si ich jednoducho
natlačiť podľa potreby. **To znamená,
že Sovietsky zväz vstúpil do systé-
mu, v ktorom nie je možné vyhrať,
nevyhnutnosť porážky v takto na-
stavenej hre je len otázkou času.**

Ak používate valutu svojho pro-
tivníka ktorú on vydáva, dávate
mu možnosť neobmedzenej emisie
peňazí ohraničenej iba jeho vlast-
ným apetítom. No vidíme, že ten
apetít je u nich bez miery, preto
majú teraz taký ohromný dlh.

**Také sú kroky, ktoré priviedli
ZSSR do veľmi nešťastnej situá-
cie. Znamená to teda, že Sovietsky
zväz bol odsúdený k zániku? Nie.**
Z každej situácie existuje východis-
ko. Vieme, že keď Nemci došli skoro
do Moskvy, ešte to neznamenal, že
sme prehrali celú vojnu. Dokonca to
bolo naopak: v decembri oni boli v
tichosti vytlačení od Moskvy. Ešte
v novembri, pred nástupom sovietskych
vojsk, prišiel k Hiltlerovi Fritz
Todt, vtedajší minister stavebníctva
Tretej ríše. Mal na starosti výstavbu
ciest. Pred Hitlerom vtedy Todt
vyhlásil, že vojna je z ekonomickej

stránky prehraná. To znamená, že
hoci oni boli pod Moskvou, jemu
bolo jasné, že vojna je prehraná.
Prečo? Preto, že už nemali žiadne
ďalšie rezervy, už nemali koho v
Nemecku mobilizovať do armády.
Všeobecne by sme mohli zjednodu-
šene povedať, že hoci sú Nemci ešte
pri Moskve, Rusi sú už pri Berlíne.
Samozrejme, takéto vyhlásenie sa
Hitlerovi nie veľmi zapáčilo. Výsled-
kom toho bolo, že Todt sa stal veľmi
skoro obeťou leteckej nehody. Lie-
tadlo, ktorým vzlietol, vo vzduchu
vybuchlo a on zahynul. Za štátne
peniaze mu potom vystrojili pekny
pohreb, aby viacej nikomu také-
to veci nerozprával a neodvádzal
führera od práce podobnými malič-
kosťami.

Preto neexistuje situácia, z ktorej
by nebolo východiska a niet stavu,
ktorý by garantoval porážku Sovi-
etskeho zväzu. V roku 1973 sa USA
ocitli v zložitom postavení, keď De
Gaulle žiadal vyplatiť zlatom fran-
cúzske dolárové rezervy v Ameri-
ke. USA zaplatili. Iné štáty začali
tiež podobne rozmýšľať. A pretože
množstvo dolárových bankoviek už
vtedy omnoho prevyšovalo množ-
stvo zlata, Američania boli zo za-
čiatku nútení prerušiť slobodnú
výmenu valút za zlato, lebo sa zní-
žili ich zlaté rezervy. V roku 1973
celkom odstúpili od systému dolára
krytého zlatom.

To znamená, že v tejto chvíli nie
je žiadna svetová valuta ničím krytá.
**Náš rubel krytý našimi zlatými re-
zervami, sa na 90 % opiera o dolár,
ktorý nie je krytý ničím. Presne ta-
kýto smiešny je finančný systém, v
ktorom žije tento svet.** Rozumieme
tomu, že tento smiešny systém by
nemohol opustiť systém zlatého kry-
tia, ak by v tom momente fungoval
zlatý rubel. Predstavme si situáciu:
existuje svetový trh - z jednej stra-
ny zlatý dolár, z druhej strany zlatý
rubel. A v tomto momente by Ame-
ričania vyhlásili: „Viete, náš dolár
nebude viacej krytý zlatom, budú
to len obyčajné papieriky“. Ako
zareagujú všetci? No tak, že budú
obchodovať v rubloch, pretože tie
majú hodnotu. **Vidíme, že samotná
existencia Sovietskeho zväzu vo
forme tohto stalinského variantu
predstavovala kolosálny problém
pre systém zlodejského vyrábania
peňazí z ničoho.**

Dostali sme sa k **roku 1973. Spo-
jené štáty Americké odstúpili od
zlatého štandardu.** Nazvime veci
pravými menami: To je prakticky
default. Oni to takto nenazývajú,
no v skutočnosti to tak je. V tomto
momente mohol ZSSR dobyť USA
ak by bol vyhlásil, že on prechádza
na platby za zlatý rubel resp. za zla-
to. To znamená ponúknuť nejakú al-
ternatívu, ktorá by otriasla dolárom.
Pretože dolár, ktorý dovtedy všetci
považovali za valutu krytú zlatom,
sa zrazu stal kusom papiera. No ni-
kto tento tvrdý krok voči ním neu-
robil. Ako vieme, oni podobné mi-
losrdenstvo vo vzťahu k ZSSR v roku
1991 neprejavili.

Západná ekonomika sa nachádza
a vždy sa nachádzala v zložitom po-
stavení. **Žiadneho jej neobmedze-
ného rozkvetu ani nikdy nebolo. V
USA počas 70. rokov bola dvojci-
ferná inflácia.** Bolo to v čase, keď na
čele FEDu stála osobnosť typu Paula
Volckera. V ekonomike boli zavede-
né vysoké úrokové sadzby, zatvárali
sa závody. Podobalo sa to tomu, čo
teraz prebieha u nás: vysoké úroky
vedú k tomu, že podnikanie upadá,
ekonomický život v štáte sa spo-
maľuje. Je to ako v spomalenom fil-
me. Procesy sa zrazu spomaľujú. Vy-
soké úrokové miery spôsobujú tento
spomaľujúci proces.

**Západ vždy usiloval za tým, aby
bol zničený ZSSR, lebo bol konku-**

rentom. Odstrániť konkurenta bolo
potrebné, lebo v reálnej konkurencii
on spôsoboval problémy, pretože
jeho systém bol založený na iných
hodnotách (peniaze tu nehrali hlav-
nú úlohu). ZSSR mal vždy šancu na
vítavstvo.

**Preto prichádza reálna záchrana
západnej ekonomiky v roku 1985
nástupom Gorbačova k moci. His-
tória je niekedy veľmi pochmúrna.**
Najprv nastúpil Andropov, ktorý aj
skoro zomrel. Pomohli mu? Ťažká
otázka. Potom bola dočasná osoba
Černenko. Tiež veľmi mútna histó-
ria okolo neho, tiež skoro umiera.
Príchod Gorbačova k moci. Hlaso-
vanie v politbyre bolo už ovplyvne-
né aj záujmami Spojených štátov.

Hlavným súperom Gorbačova bol
Romanov - vedúca osobnosť Lenín-
gradu. Okolo neho sa šírili všelijaké
ľživé výmysly. Napríklad, že na svad-
be svojej dcéry ukradol príbory z Er-
mitáže. Teraz už vieme, že to boli lži.
Kto hlásal tieto lži a prečo? To zna-
mená, že Západ pomáhal Gorbačo-
vovi **prísť k moci všetkými prost-
riedkami, ktoré mal k dispozícii. Je
zaujímavé, že prvá cesta Gorbačo-
va v pozícii vodcu štátu viedla do
Anglicka,** vôbec nie do niektorého
štátu socialistického bloku.

**Ďalej, Gorbačov proste jedno-
ducho začal demontáž štátu.** Toto
nemôže byť len chybou. Toto nemô-
že byť len hlúposťou. **Sú to vedomé
kroky demontáže** hospodárstva
štátu. **Sovietsky zväz nebol obeťou
nejakých ekonomických problé-
mov, stal sa obeťou zrady vedenia
ZSSR - toto je potrebné si uvedo-
miť.** Pretože, keď liberáli hovoria,
že „sovietska ekonomika bola
neefektívna a nemala žiadne šance
na prežitie“ - oni popierajú reali-
tu. Akoby hovorili, že Čína neexis-
tuje, pretože čínska ekonomika bola
podstatne menej rozvinutou ako so-
vietska a vidíme, ako sa dnes rozvíja
Čína. Keď liberáli hovoria, že ZSSR
bol odsúdený k zániku, znamená to,
že rovnako bola odsúdená k zániku
aj Čína, čo sa nestalo. Teda popiera-
jú realitu.

**Preto si spoločne musíme uve-
domiť, že naša vlasť bola zradená
vedením. Prečo to Gorbačov uro-
bil?** Je to otázka, ktorú je treba po-
ložiť jemu. Obávam sa, že on na ňu,
samozrejme, neodpovie. Napriek
tomu je to otázka druhu otázok ré-
torických. Možno ho chceli kom-
promitovať, možno ho naverbovali
už skôr. No každá hlúposť má svoje
hranice.

Nazvime však veci pravými mena-
mi: cár ohromného štátu, ktorý mal
spojencov, s kolosálnym vplyvom vo
svete, proste sám od seba, z ničoho
nič rozdelil a zničil tento svoj sys-
tém.

Aby ste pochopili, nakoľko to bolo
vedomé, uvediem jeden príklad.
Bola to **Rada vzájomnej hospodár-
skej pomoci, RVHP.** Bol to eko-
nomický blok východoeurópskych
štátov, aj iných krajín. Niečo ako
európska ekonomická únia dnes,
len socialistická, v ktorej bol aj So-
vietsky zväz. Platobnou jednotkou
v tomto spoločenstve bol konverti-
bilný rubel. On nemal nič spoločné
s rubľom, ktorým sa platilo vo vnútri
ZSSR. Bola to celkom oddelená jed-
notka, bol to prvý experiment zalo-
ženia nadnárodnej valuty. Vtedy ešte
neexistovalo Eku, ani Euro. Tento
**projekt bol rozpracovaný ešte za
Stalina.** Rozpracoval sa v roku 1949,
no do praxe bol uvedený po smr-
ti Stalina, niekedy v rokoch 1955,
1956, kedy RVHP začalo svoju exis-
tenciu.

**V čom bol zmysel jeho existen-
cie? Bol určitý uzavretý systém,
v ktorom štáty medzi sebou ob-
chodovali pomocou tejto umelej
valuty. Ona neexistovala vo forme**

bankovky. Bola to forma bezhotovostných platieb medzi štátmi. Napríklad Maďarsko môže kúpiť niečo v Rumunsku, Rumunsko niečo v Sovietskom zväze a Sovietsky zväz niečo v Československu, Československo potom v Maďarsku a takto sa tieto peniaze točia.

Kvôli emisii týchto peňazí **bolo založené emisné centrum – Medzinárodná banka ekonomického rozvoja. Táto banka emitovala konvertibilný rubel na základe konkrétnej zákazky. Bolo to emisné centrum presne tak, ako sú dnes západné emisné centrá FED, Banka Veľkej Británie, Japonská banka,** ktoré vydávajú peniaze na konkrétne projekty. Subjekty tam dostávajú peniaze za účelom kúpi niečoho, alebo postavenia niečoho. Toto je veľmi dôležité: mať vlastné emisné centrum.

Peniaze teda sú a napríklad ZSSR si za tie peniaze kupuje zelený hrášok z Maďarska, ktoré sa za tie peniaze môže kúpiť napríklad naftu v ZSSR. No množstvo peňazí vždy zodpovedá množstvu tovaru. K čomu toto vedie? **To vedie k tomu, že v socialistickom bloku sa začína rozvíjať ekonomika. To jest, predali ste zelený hrášok a postavili ste fabriku, ktorá začína vyrábať.** Môžete zvýšiť výrobu, hľadať nových zákazníkov aj za hranicami RVHP. Môžete predávať kde chcete aj za tvrdú valutu. Takže sa dostávate na medzinárodné trhy.

Preto **v momente likvidácie socialistického tábora bol priemysel rozvinutý vo všetkých východoeurópskych štátoch. Teraz je všetok zničený.** V Maďarsku to bol závod Ikarus, kde sa vyrábali autobusy, ktoré všetky sa predali a jazdili. Čo je s ním dnes? Je zatvorený. Niet ho. A tak ďalej a tak podobne je to všade. Pričom v rámci socialistickej spolupráce ZSSR nevyvážal iba ropu a drevo. Veľké percento nášho exportu bolo napríklad vo forme strojov, mechanizmov, sústruhov. To znamená, že u nás bol silný strojársky priemysel, stroje na výrobu ďalších strojov. To všetko bolo. Hoci tie výrobky neboli také pekné, no bol funkčný trh a bol na dostatočne vysokej úrovni.

Dá sa povedať, že **technické zastávanie za Západom bolo v predmetoch dennej potreby skoro všade. No vo sférah strategicky dôležitých, v pokrokových technológiách, sme nikdy nezaostávali.** Prví sme vyleteli do kozmu napríklad, takže v tomto sme vždy boli na úrovni. Niekde sme Západ aj predstihovali.

Čo sa však deje teraz? Vysvetlili sme si, že vo vnútri socialistického tábora sa obchodovalo vo vlastnej mene. V deväťdesiatom roku jedným škrtnutím pera Gorbačov donútil RVHP prijať rozhodnutie o tom, že obchodovanie sa od zajtrajšieho dňa bude prevádzať len v dolároch. Prečo? Ale veď celý svet obchoduje v dolároch, podme tiež!

K čomu toto viedlo? Poprvé. Majú tieto štáty doláre? Nie. Majú konvertibilné ruble. To znamená, že od zajtra si nikto nič kúpiť nemôže. K čomu to privedie? No to privedie k tomu, že sa postupne zatvárajú všetky podniky. Pretože nemôžu kúpiť komponenty a tiež nemôžu nikomu nič predat. To znamená, že celá ekonomika v rámci socializmu bola odstavená za jediný deň. A to je iba začiatok.

Za ďalšie. No dobre, závody vám ostali. Ale potrebujete naftu, aby jazdili autá. Napríklad v Maďarsku. Predtým ste ju kupovali v ZSSR za konvertibilné ruble. Čo vám teraz hovorí ZSSR? Nech sa páči, predáme vám naftu, za doláre. Máte doláre? Nemáte. Čo urobíte? **Idete k tomu,**

kto doláre má. Idete do Medzinárodného menového fondu, do USA a hovoríte: „Dajte nám doláre“. To znamená, že on, Gorbačov, vytvoril okamžite dopyt po cudzích peniazoch. To znamená, že predal kontrolu nad celou touto zónou do cudzích rúk. Bolo vlastné emisné centrum, my sme určovali množstvo peňazí v obehu a tak ďalej. Vstúpiš do dolárovej zóny a už určujú oni. To znamená, že Maďarsko nejde k tebe „kúpte náš hrášok a dajte nám naftu“ ale ide tam – „kúpte náš hrášok, kúpte naše Ikarusy“. To znamená, že vznikom dopytu po dolároch, odovzdáva sa vplyv na tieto štáty do cudzích rúk.

Ďalšie dianie je toto. MMF dá Maďarsku naftu a zaväzuje ho kupovať ju v Nórsku. Je to správne? Kto dáva peniaze, ten predsa rozkazuje. To znamená, že my sme prišli aj o svoje trhy. Už nehovorím o tom, že všetky naše strojárne podniky zrazu prestali kupovať nie pre údajnú zlú kvalitu. **Ten, kto dáva pôžičky, dáva aj podmienky, aby sa nakupovalo u neho.** No povedzte mi teraz, či toto môže byť len chyba? Je to čistá sabotáž.

Za jediný deň oni zničili vlastnú ekonomiku, pretože odstránenie odbytových trhov povalilo aj ekonomiku a pripravila sa pôda pre takzvané revolúcie pre nespokojnosť so socialistickým režimom. Táto zóna vplyvu sa stratila a súčasne sa rýchlo stiahla aj naša armáda z týchto štátov. Čiže vedome zničil ekonomiku. A bude raz potrebné postaviť pamätníky tým riaditeľom, ktorí aj v týchto zložitých podmienkach dokázali udržať strojárne fabriky pri živote.

Paralelne s tým sa začala privatizácia aj vo vnútri Ruska, vo vnútri celého ZSSR. Čo to je? Napríklad to, keď sa v priemyselnom závode na výrobu zbraní začne konverzia. O čo ide? O prechod na mierovú výrobu. To znamená, že ľuďom, ktorí po stáročia vyrábali zbrane, hovoria: „Teraz vyrábajte hrnce!“ Chápeme, že na hrnce netreba zložitú technológiu. Ak ste rodom zbrojár, zvykli ste si vymýšľať nové druhy zbraní, zdokonaľovať ich. No hovoria vám: „Musíte robiť hrnce!“ Vy tie hrnce možno aj vyrobíte, no zabudnete vyrábať zbrane. Čiže u vás padá výroba, vaše hrnce nikto nepotrebuje, pretože sa otvorili hranice a všade sú čínske hrnce. To je všetko. A za takýmto procesom sa tiahne druhý proces, za ním tretí, štvrtý, piaty.

Podnik kupuje ani nevieme kto. Známa je situácia, keď sa vyrábali ponorky. Jeden závod s výrobkami, bez ktorých sa ponorka vyrobiť nedá, vlastní akýsi Australčan. A on proste zabudol na to, že má takýto podnik... Samozrejme, celý podnik nemôže pracovať. No našli ho tam a za symbolickú cenu tento podnik kúpili.

Tiež sa začala privatizácia konkurentov Ameriky. Napríklad existuje vyspelý podnik vyrábajúci motory do vrtulníkov. Čo urobíte? Pridete, cez Čubajsa ho lacno kúpite a urobíte všetko, aby ste ho zrušili. Nevyplácať mzdy. To znamená, že vašou úlohou je, aby sa podnik zavrel a vy ste utiekli. Mnohokrát sa tak aj stalo. Čiže toto všetko je kolosálna, hromadná zrada.

No štartovacím bodom toho všetkého sa stalo otrávenie Stalina. A prečo to Gorbačov urobil? Nevie. No podobnú zradu máme v našej histórii ešte jednu. Je to činnosť **Kerenského** vo vzťahu k štátu počas februárovej revolúcie do októbra. Proste je potrebné pochopiť, že **privatizácia je určitou formou krádeže, pričom sa rozkráďali celé odvetvia. Čo sa privatizovalo ako prvé? Ropno-plynárenský priemysel, čiže vysoko ziskový.** Akú má toto logiku? Máte sliapočku, ktorá nesie

zlaté vajčeka, ropno-plynárenskú, prečo ju dávať do súkromných rúk? Prináša zisk do štátnej pokladnice. Dajte do súkromných rúk to, čo je stratové. Pripustíme, že nejaká kaviareň, práčovňa, nech bude súkromná. Nie! **Odovzdá sa súkromníkom to, čo prináša zisk.**

Túžba po privatizácii je živá do súčasnosti. Pozrime sa, čo by chceli: odovzdať akcie Rosnefti, akcie železníc. Je to záškodníctvo prvého stupňa. Predať prístav. Prečo? Snáď ten prístav niekde ujde? On tam stojí, prináša zisk a bude prístavom ešte sto rokov. Zemepis sa nezmení. Preto privatizácia bola výhodná forma krádeže celých odvetví a likvidácie pre Západ nevýhodných podnikov. Západom je nám určená úloha byť otvoreným trhom, ktorý nič nevyrába, preto sú všetky kroky likvidácie priemyslu čitateľné. Začínajúc tým, čo robil Gorbačov, v čom pokračoval Jelcyn, Gajdar a tak ďalej.

Priemysel sa nerozvinul nikde tam, kde prišiel Západ. Nehovoríme o výrobní čipsov či žuvačiek. Veď sa pozrime, čo oni spúšťajú. Výrobne Kokakoly, čipsov, žuvačiek, jogurtov akýchsi. To nie sú podniky, to sú proste závody na výrobu potravín. V krajnom prípade nejaká odev. **Nikde sa neotvárajú prevádzky strojárnských podnikov, podnikov, kde sa budú vyrábať sústruhy.** Nikde to nevidíme. Všade, v Pobaltských republikách, Moldavsku, na Ukrajine **zatvorili všetky prevádzky.**

Pred očami sa nám odohráva posledný pokus Západu celkom zničiť priemysel Ukrajiny. Bolo tam päťsto podnikov naviazaných na vojensko-priemyselný komplex. Päťsto! A pritom za dvadsať rokov nezávislosti dostala ukrajinská armáda z akýchsi dôvodov asi desať tankov... To bolo všetko, nič viac sa nekúpilo, hoci mali vlastnú výrobu. Cieľom je **zničiť všetko.**

Máme tu ďalšiu nádhernú tému: **prechod na NATO-vské štandardy. Čo pod tým rozumieme? Znamená to, že vlastné zbrane, doma vyrobené, bojová technika, sa viac nesmie používať vo vlastnej armáde.** Ako to nazvať? To je sabotáž. Pretože **budete musieť platiť veľké peniaze za kupovanie zbraní z týchto závodov.** To znamená, že napríklad, ak Gruzínsko vstúpi do NATO (čo zrejme nikdy nebude), celá jej výzbroj sa má stať NATO-vskou. To znamená nákup novej výzbroje. Čiže peniaze sem, peniaze tam. To jest vznikne trh so zbraňami. Nič viac. Trh odbytu na čipsy, zbrane, odevy, telefóny a podobne. No hlavné je, aby na tomto teritóriu neexistovala žiadna výroba, okrem montážnych podnikov.

Samotné západné spoločnosti nás zásobia všetkým, čo potrebujeme. No to, čo by sa malo vyvážať na západ, sa vyrábať nebude. To znamená, že je tu boj o trh, o odbyť tovaru. Lenin napísal: „Kolonializmus je najvyššie štádium kapitalizmu, je to boj o trhy, vývoz kapitálu a tak ďalej“. Nič z toho sa nikde nestratilo, všetko ostalo presne tak a platí to pre dnešok, len sa to podáva pod inými názvami. Podáva sa to tak, že zo všetkého najviac potrebujeme práve toto. Nemyslím si, že závod na výrobu čipsov je vrcholom tvorivosti človeka, že nič vyššie nie je potrebné. Za tým potom nasledujú ďalšie procesy.

Pozrite sa, ak začínate prevádzať plnú deindustrializáciu, musíte zrušiť aj vedecké školstvo. Je to tak? **Vedci sa vám nielen že stávajú nepotrebnými, ale aj zbytočnými.** Pretože znova môžu vymyslieť niečo, čo nás zachráni, ako to bolo v štyridsiatych rokoch. Západ vyzbrojil Hitlera, nasmeroval na nás a prehral. To sa nesmie opakovať. Preto začíname

čo? Čisto náhodou proste gajdarovci nedajú peniaze na vedu. Proste nedajú na nič. Nazve sa to potom takto: „neetablovali sa na trhu“. No toto sú úmyselné skutky. Aj na Západe nedávajú vedcom peniaze na výskum? Veru dajú. **Výsledkom je, že naši vedci odchádzajú na Západ.** Je to ľahko predvídateľný výsledok toho, že ich prestanete financovať. To znamená, že všetky ich opatrenia sú absolútne vedomé a chcené. Treba pochopiť, že to nie sú náhodné chyby. Je to proste celý komplex opatrení za účelom premeny štátu na iný štát. Štát, kde niet výroby, kde niet vedcov, kde nesmie byť veľa učených a múdrych ľudí. Preto sa zavádzajú reformy vzdelávania.

Načo je potrebné reformovať vzdelávací systém? V ZSSR bolo výborné klasické gymnaziálne vzdelávanie. Svet si ho vysoko cenil. Vychovávalo všestranne vzdelaného človeka. To všetko bolo. Prečo to teda meniť? Prečo vstupovať do Bolonského systému? Aby naše diplomu uznávali aj na Západe? A načo je nám to potrebné? Aby naši múdri ľudia utiekli tam? Západu sa hodí, aby existovala kombinácia týchto diplomov. No čo z toho máme my? My neučíme ľudí, nevychováme elitu štátu na to, aby odchádzali tam, ale na to, aby ostávali tu a rozvíjali náš štát. To znamená, že **všetky tieto procesy sa odohrávajú preto, aby z nich mal úžitok Západ.**

Ani nehovorím o anglických slovách a názvoch, ktoré vidíme všade. Ideš po Moskve a cítiš sa ako v Londýne. Všade názvy v angličtine, našincom nezrozumiteľné. Niektoré názvy nemajú dokonca ani ruský ekvivalent. Už sme si zvykli nevsímať si to. No prečo by to muselo byť takto? V žiadnom európskom hlavnom meste to takto nie je, aby boli nápisy v cudzom neznámom jazyku. Možno v čínskej štvrti, no to je špecifická oblasť. No v centre to nenájdete.

Preto, ak pochopíte, že **všetky tieto javy nie sú náhodné, potom ste schopní pochopiť celý rad už vykonaných opatrení potrebných na zničenie krajiny, ktoré sa začínajú od momentu zničenia Sovietskeho zväzu.** Teraz nebudem hodnotiť správanie sa Gorbačova v momente likvidácie ZSSR, je to osobitná história. Veľa sa už o tom pohovorilo, nechcem to opakovať. No nič nie je náhoda. Zoberte si hociktorý moment. Ak sa ním budete zaoberať hlbšie, budete mať dojem, že dospelý ľudia sa podieľali na realizácii nejakého nezmyslu. Po celú dobu niečo ne je v poriadku, po celý čas sa niečo kazí. **Začínajú nejakú reformu, no po celý čas sa nič nedarí. Začínajú privatizáciu, no prečo tie závody nefungujú? Pretože cieľom bolo zatvorenie týchto závodov a nie udržanie ich funkčnosti.**

Koniec koncov, čo vytvorili **dnešní oligarchovia?** Azda Prochorov založil podnik Nikel v Norilsku? Nie. On dokáže vybudovať leďva nejaký štadión v zahraničí. Myslí, že aj v tomto mu radia, aby v rámci sociálnej potreby staval tam, kde treba. Lenže nie v Rusku, ale u nich. Mali by sme týchto ľudí nazývať elitou, no nedá sa to – oni nič dobré neurobili. **Oni proste slúžia ako nejaké prekladisko, pomocou ktorého sa presúva naše národné bohatstvo do rúk Západu.** Ale tento proces bol v značnej miere pozastavený Putinom, keď odsúdili Chodorkovského.

Chodorkovský bol uväznený len dva týždne predtým, než sa chystal predat svoju spoločnosť Američanom. Tento proces bol zastavený, no nie do konca. **Prvá transakcia už prebehla smerom k ropno-priemyselnému komplexu BP (Bri-**

tish Petroleum). Teraz je tam status quo, hoci medzi Angličanmi došlo k výmene nejakých akcií. No kontrola nad ropno-priemyselným komplexom BP prešla do rúk Rosnefti, to znamená, že štát prevzal kontrolu nad týmito aktivitami. Ale napriek tomu, deštruktívne reformy a transformácia pokračuje. Aj mnohé liberálne reformy nastavené na rozvrat národného hospodárstva a štátu pokračujú.

Dnes nie je celkom zastavený proces vydávania grantov na vedu, no je pod dohľadom. Ale ešte aj dnes v niektorých oblastiach na Západe sa budú snažiť zlákať týchto vedcov. Pamätajte, teraz **bola začatá reforma Ruskej akadémie vied. V čom je jej chyba? Narušenie stability pokojného no veľmi vážneho procesu vedeckej činnosti vedcov.** Začali rozmýšľať čert ich vie o čom, no vôbec nie o predmete svojej vedy. V tom momente k nim prichádza západný emisár: „Nuž, pozrite, u vás prebieha reforma. Rozdeľujú vás, odvolávajú, presúvajú a zaradzujú. A u nás je klud, spokojnosť, výplata, slniečko svieta i vtáci spievajú“. Takže, chápete? Výborný argument na premyšľanie mozgov.

Pretože tento **systém otupovania, vymývania mozgov** pracuje už dávno, objavuje sa u nich len málo chytrých mozgov. Menej ako iných častí tela. S mozgami je problém. Preto je potrebné tie mozgy niekde odčerpať. A keďže oni budujú globálnu multi-etnickú spoločnosť, je im jedno, či sa tie mozgy rodia v SŠA, v Rusku, alebo niekde inde. Hlavné je zlákať ich a využívať pre seba.

To je tiež jasný príklad opierajúci sa o ekonomiku a zaručujúci, aby všetko pretekalo k nim: financie, múdri ľudia, patentované vynálezy. Na čo bola Čubajsom založená spoločnosť ROSNANO (Ruské nanotechnológie)? **Aby sa nič inovatívne v Rusku nevyrábalo!** Pretože človeka tam začínajú presvedčať, že tu sa nedá nič vyrobiť. Poznám konkrétne prípady, kedy sa človek obrátil na túto organizáciu. Potom za ním prišli, navrhli mu jeho patent predat do zahraničia a realizovať tiež niekde vonku. Presne to isté, ako v prípade vedcov. Založíte organizáciu, vytvárate umelé prekážky a potom zozadu pridete za týmto vedcom s tým, že u nás sa to nepodarilo, byrokracia a tak, no ale tam u nás, v Arkanase, tam je všetko v poriadku. **Všetko toto sú pokračujúce prvky udusenosti vlastní, deindustrializácia ekonomiky.**

Otázka: Valuta krytá zlatom znamená, že zlato ako chemický prvok je prítomný v mene, to jest v rubli, v dolári?

N. Starikov: Nie, nepredstavuje si to v doslovnom zmysle. Predtým bolo na niektorých bankovkách napísané (ako je to dodnes napísané ne libre), že ich je možné vymieňať za zlato, čiže boli kryté zlatom. Toto bolo urobené preto, aby peniaze boli vo dvoch formách. Vo forme cenného kovu, monety a vo forme papierov. Potíchu sa prešlo iba k jednej forme peňazí vo forme papierov. Na začiatku, pretože ľudia sa vyhýbali papierovým peniazom, na nich bol nápis, že ich je možné hocikedy vymeniť za zlato. V Ruskom impériu boli Zlaté ruble, no boli aj papierové a boli si navzájom absolútne rovnocenné. Potom tie zlaté stiahli z obehu v podstate na celom svete. Objavili sa peniaze, ktoré boli pretavené... a ktovie čo všetko sa s tým robilo. V papieri žiadneho zlata niet. Na týchto papieroch bolo napísané, že majú zlaté krytie. Po Druhej svetovej vojne bol dolár krytý zlatom. No v každodennom živote nepotrebujeme 3,24 gramu zlata, však? A ako Američan môžete dolárovým

papierikom napríklad platíť. Preto máte pocit, že si to môžete hocikedy zmeniť. No pre bežný život to nepotrebujete. Predstavte si, že vám vydadajú tri gramy zlata. Ale načo vám budú tri gramy? Okrem toho, je treba ísť do Centrálnej banky...

V roku 1973 to proste zrušili. Koniec, žiadnej zlatej rezervy viac nebude. Už svoj dolárový papierik za zlato vymeniť nemôžete. Ani na žiadne aktíva, pretože za nimi nie je nijaká rezerva. Tu je však paradox. My máme zlaté valutové rezervy. Čína má tiež. Západné štáty nemajú, ich valuty nie sú ručené ničím. Oni sú proste vyrábané zo vzduchu v množstve, ktoré je potrebné. To je všetko.

Ak je ruský rubel založený na dolároch, nie je založený na ničom. Lahšie to pochopíme, ak si to porovnáme s hrou na „škrupinky“. Momentálne, našťastie, u nás škrupinkárov niet. No ak chcete, choďte do Paríža, tam sú teraz na každom rohu. Väčšinou Albánci to tam krútia, presúvajú. A ešte pár silnejších komplicov, ktorí v prípade potreby pomáhajú celému podvodnému podniku.

Prečo Spojené štáty potrebujú najväčší vojenský rozpočet na svete? No preto, že keď vy škrupinkami okrádate celý svet, potrebujete pár silných maníkov, ktorí budú s týmto svetom vybavovať prípadné problémy. Preto ten rozpočet. Potrebujú hrubú silu na udržanie terajšieho status quo. Preto tlak na vládu Ukrajiny nie je nič iné, než prechod k metóde sily. Vojenské bombardovanie ako demonštrácia sily. Čo popri geopolitických výhodách znamená útok SŠA na akúsi Líbyu? Je to proste demonštratívna ukážka amerických zbraní, americkej sily. Pre potenciálnych kupcov zbraní to znamená moc, ale pre potenciálnych nechotných kupovať americké dlhopisy – reklamný šot. Tak sa pozerajte: „nechcete kupovať? Za chvíľu letíme aj k vám. Pozrite sa, čo sa s vami stane“.

To znamená, že oni presne tak, ako chuligáni vo dvore, periodicky pravidelne potrebujú niekomu rozbiť hubu, držať ostatných v podriadenom postavení. Preto oni po celý čas vo svojej histórii niekoho bijú, samozrejme, niekoho slabšieho od seba. Urobia výsadok niekde na Grenade, kde hrdinsky zahynie 12 vojakov námornej pechoty. Neviem, možno sa utopili, zle vyskočili. Im,

hrdinom, sa stavia pamätník. 12 ľudí zahynulo. Pretože možno na tej Grenade bolo dokopy 12 domácich vojakov a oni tam spustili výsadok desať tisíc vojakov námornej pechoty. **Bojujú s viditeľne slabým štátom. Je to ich taktika. Takto bojovali s indiánmi.** Indiáni mali luky, oni pušky. V Afrike bojovali spôsobom: gulomety proti kopijam. Je to veľmi príjemné, niekoľko minút a je po celej africkej armáde. Je možné si o tom dočítať v literatúre.

Podobne tomu bolo aj v Juho-slávii. Najprv sa striela raketami na územie, pre lietadlá to bolo zo začiatku rizikové. Vo vzdušnom priestore Juho-slávie to mohlo byť nebezpečné. Najprv rakety, lietalo sa až potom. Čiže je to rovnaká metóda: gulomety proti kopijam.

Takto to bolo aj vo vojne s japonskom. Ku koncu Druhej svetovej vojny už to vyzeralo s japonskom zle, lietadlá boli ukryté v tuneloch, takže nad japonskom už nelietali. Takže keď hádzali atómové bomby, japonské letectvo už neexistovalo – bolo čisté nebo. Nie teda žiadnych problémov, to je ako strielať do detí. Preto Japonci ukryli lietadlá? Preto, že americká prevaha bola taká veľká, že ničila zaradom všetko. Japonci čakali na posledný boj, keď Američania reálne zaútočia na japonské ostrovy. Ako samuraji zahynúť v poslednom boji. Ako vieme, k poslednému boju nedošlo. Nie však preto, že Američania zhodili atómové bomby, ale preto, že do vojny vstúpil Sovietsky zväz a všetko sa stalo jasným. Rozprášaním mohutnú miliónovú Kvantunskú armádu a bolo po všetkom. Vstup ZSSR do vojny znamenal porážku Japonska.

Otázka: Povedzte, prosím, prečo my nemôžeme predávať naše suroviny za ruble?

N. Starikov: V prvom rade, ak chceme byť raz plne suverénnym štátom, budeme to musieť robiť. Pretože práve dolárový obchod je našim kameňom úrazu, na čom je založený americký blahobyt. Presne z tohto dôvodu oni nedovolia iným štátom obchodovať za iné valuty.

Pozrime sa, aké projekty boli skúšané v oblasti trhu s prírodnými surovinami. Bol raz jeden voďca, ktorý sa chystal predávať irácku ropu za irácke dináre. Volal sa Saddam Husajn. Obesili ho. Nebolo to preto, že proti Kurdom použil chemické zbrane. Dovolili mu

použiť tieto zbrane proti Kurdom počas operácie „Púštna búrka“. Keď Američania túto operáciu spustili, všetci si mysleli, že vtrhnú do Iraku. No v Iraku vypuklo povstanie. Z jednej strany Kurdi, z druhej Šíti. No Saddam Husajn sa dohodol s Američanmi, oni bol v podstate ich človek. Veď oni ho aj priviedli k moci. Dohodol sa s nimi, že sa im vzdá aj celá armáda, nebude bojovať. Znova známy variant – gulomety proti kopijam. Za to on mal urobiť poriadok vo vnútri štátu. Irácka armáda v panike ustupovala, Američania prišli po hranicu a zastavili sa. Do vnútra štátu nevošli. Všetkých ostatných porazil Saddám Husajn. Prešlo len desať rokov od tých časov, keď mu to pripomenuli. **Obesili ho zato, že sa sám rozhodol predávať ropu.**

Ďalej je tu Irán, ktorý do poslednej doby hovoril o tom, že obchoduje s ropou za iránsku valutu. Uvalili na nich embargo. Zakázali Iránu predávať ropu a iným zakázali s nimi obchodovať. Všetko sa dialo len z dôvodu izolácie trhu.

Pred niekoľkými rokmi bol projekt „Dinár zálivu“. Všimli ste si, čo sa potom v zálive stalo? Na celom Blízkom východe vypuklo zrazu niekoľko revolúcií, vznikol chaos. Kde je dnes projekt „Dinár zálivu“? Niet ho, to je všetko...

To znamená, že sa potichučky likvidujú všetky pokusy akýchkoľvek alternatívnych trhových operácií. Ropa a všetky ostatné základné svetové suroviny sa ďalej predávajú iba v dolároch. Za euro sa nepredáva. Rusko a Čína robia isté pokusné kroky: „A čo tak tiež začať obchodovať v režime bezcolnej únie?“ Tak sa pozrite, čo bude nasledovať. Dobré, dobre sa pozrite o čo tu ide. Toto je otvorená výzva. Na takéto niečo je potrebná výnimočná situácia, výnimočná odvaha, veľká guráž. Pretože nikto sa nechce proti tomuto gangsterovi postaviť ako prvý. Všetci sú pripravení stať sa druhými, ale prvým nikto. Preto Čína hovorí o Juane, čo je tak všetko. Ale na trhu sa stále platí dolármi.

Otázka: Colná únia - je to už postupne posilnenie rubľa, alebo aj tam sa bude obchodovať v dolároch?

N. Starikov: Všetko je treba robiť postupne. Je potrebné teraz ešte trochu hovoriť o všeludských hodnotách, demokracii, ktorá zvíťazila raz a navždy a podobne. Tiež o tom,

že máme spoločnú Európu od Lisabonu po Vladivostok a pridať veľa podobných pekných rečičiek. No my si musíme uvedomiť, že **hlavným dôvodom náskoku Západu pred všetkými ostatnými je vlastné peňažné emisné centrum.** Aj my musíme mať svoje vlastné emisné centrum, ktoré zatiaľ nemáme. Náš problém je v tom, že náš peňažný systém je kópiou systému FEDu. Podobne je to aj v prípade iných štátov, vrátane Číny. Preto si myslím, že v prípade EU rozšírenej o nové štáty, v prvom rade o Ukrajinu, vyvstane pre Rusko otázka založenia vlastného emisného centra. Takého, aké má EU. Niet dôvod, prečo by ho Euroázijsky zväz nemal mať.

Je také pekné americké porekadlo: „O čomkoľvek sa budeme rozprávať, vždy ide v prvom rade o peniaze“. **Preto ak oni hovoria o slobode, demokracii a o ukradnutej nádeji na Ukrajinu, vždy im ide hlavne o peniaze a len o peniaze.** Tí, ktorí bojujú za spomenuté nádeje, sú platení peniazmi. A tí, ktorí im dávajú tieto peniaze na boj o túto nádej, očakávajú svoje dividendy v podobe otvorenia trhu pre vlastný odbyt tovaru a v odstránení konkurencie v podobe veľkého Euroázijského zväzu, kam by Ukrajina mohla eventuálne vstúpiť. Tu je teda podstata – nech by sme hovorili o čomkoľvek, v pozadí sú peniaze.

Otázka: Amerika má obrovský vankajší dlh. Je vôbec možné, aby ho nejakým spôsobom vyplatila bez toho, aby sama nezbankrotovala a nezrútila sa pri tom svetová ekonomika?

N. Starikov: Nie. Nikto nikdy nikomu tento dlh vracať nebude, **pretože tento dlh niekoľkonásobne prevyšuje hodnotu celosvetových aktív.** Tieto peniaze je možné natlačiť a dať do obehu, hoci sú bezcenné. Sú znehodnotené a preto tento dlh nikto nikdy nevyrovná. Proste na neho zabudnite. **Peniaze, ktoré sme im dali, nikdy nevidíme. Je to daň.** Teraz sa to síce nazýva dlhom, no v skutočnosti je to daň. Daň, akú si v dejinách vyberali všetci dobyvatelia bez toho, aby mali výčitky svedomia a tak je tomu aj v tomto prípade.

Oni okrádajú celý svet. Z tejto ekonomickej situácie niet východiska. Pretože **tento dlh stále narastá, až do astronomických výšok.** Pre nich by bol východiskom režim riadeného kolapsu, no nikto ho nechce. Boja sa tohto kolapsu, pretože jeho

následky môžu byť kolosálne, tragické pre všetkých. Američania týmto systémom dlhu spúťali celý svet, teraz nikto nechce, aby tento systém skolaboval, lebo by to poškodilo každého. Nikto nevidí východisko z tejto situácie.

Zíde sa skupina G8 a nič nevyrieši. Pretože je nevyhnutné, aby Američania každý mesiac, každý deň a každú minútu míňali menej, než zarobia. A pomaličky tak tento dlh splácajú. No miesto toho míňajú viac ako zarobia, takže **dlh stále narastá.** Oni nemôžu žiť vo vyrovnanom režime, ktorý by nezvyšoval zadlženie. Nemôžu v tom prestať, nemôžu znížovať náklady na zbrojenie. Pretože ak prestaneme platíť výpalníkom, je koniec celému systému, ktorého sme rukojemníkmi. **Z tohto systému akoby nebolo východiska.** V tom je tragédia dnešnej situácie. Nech to počítame akokoľvek, toto sa nemôže dobre skončiť.

Otázka: Sú Rusko a Amerika súpermi, alebo konkurentmi? Prečo sa spory Centrálnej banky Ruskej federácie riešia na súde v New Yorku?

N. Starikov: Pretože spory na území okupovanom Nemcami by tiež riešili nezávislé sudy Tretej ríše. **Ten, kto kontroluje svetový poriadok a teritórium, ten aj uplatňuje svoje vlastné zákony.** Západ uplatňuje zákony, ktorých právny výklad sa musí konať na ich súde. To znamená, že oni kontrolujú konečné rozhodnutie. Preto si musíme spoločne uvedomiť, že u nich žiadny nezávislý súd neexistuje.

Otázka: Prečo newyorský súd rozhoduje vo veci Centrálnej banky Ruskej federácie?

N. Starikov: Presne o tomto som napísal jednu celú knihu. Volá sa „Nacionalizácia rubla. Cesta k ruskej slobode“ (Informácia o knihe tu: <http://nstarikov.ru/books/7199>). Tam sa podrobne zaoberám touto históriou. Jeden zo záverov, ktorý sa nám tu ponúka: **Centrálna banka štátu musí fungovať v záujme tohto štátu, musí byť nezávislou. Musí byť štátnou bankou, musí byť Pokladnicou štátu a emisiu peňazí musí zabezpečovať štát a nie súkromné emisné centrá,** ako to vidíme dnes.

Ďakujem Vám za pozornosť.
Preklad z ruského jazyka: PhDr. Jozef Mízák, Tibor Korečko
Zdroj: http://poznavatelnoe.tv/starikov_kak_sdavali_ussr

Vzáveru loňského roku vyzval MLOK členy ústredného výboru k väčšej zodpovednosti za prácu a budúcnosť KSČM. Jaká byla na výzvu reakce?

Tak jak to v životě bývá. Někteří členové ÚV výzvu pochopili a zajímali se aktivně jak práci strany zlepšit. Většina bohužel spí dál a čeká co hrstka aparátu a pár funkcionářů předloží a tím se bude asi řídit. Podle známého: „Vždyť oni to soudruzi nahoře udělají nejlip.“

I to svědčí o trilobitním stereotypu práce ústředního výboru. Většina členů ÚV se před jednáním nepřipravuje. Neradí se se svými členy v okresní organizaci.

Většina orgánů nezavazuje členy ÚV vystoupit s těmi problémy, které je tíží a o kterých přemýšlí „dole“. Před časem to bylo zvýšení si platů poslanců, dnes např. mlčení k válečným choutkám NATO, naší vlády a všech parlamentních politických stran, nebo schizofrenní nemarxistický přístup k imigrační politice.

To znamená, že nebyla na Výzvu žádná reakce?

Popravdě řečeno byla. Začalo se vyšetřovat koho a jak za Výzvu potrestat. Takže vedení KSČM nezajímá obsah výzvy, její objektivita, potřebnost, pravdivost. Zajímalo je to, kdo si troufl přemýšlet o budoucnosti komunistického hnutí u nás.

Zeptali jsme se... ...tentokrát Václava Čermáka vedoucího Marxisticko-leninského odborného klubu

V rámci objektivitu však musím přiznat pozitivní ohlas od některých základních organizací i jednotlivců. Důležité je pro nás, ve vztahu ke KSČM, úsilí i o komunikaci se základními organizacemi. Někteří jednotlivci proto jezdí po besedách a vysvětlují, o co jde.

Může připomenout hlavní směrování MLOKu a jeho poslední výzvy?

Je to mnoho let stejné. Získat lidi pro aktivnější politiku komunistické strany. Dát si do pořádku minulost. Zlidštit Program strany. Upevnit prvky vnitrostranické demokracie proti snahám usurpovat si moc ve straně. Posílit ideovou, ekonomickou, akční i organizační jednotu strany. Postavit jasně mantinely, za které v ústupcích nepůjdeme atd. Je toho bohužel hodně co se od převratu z objektivních i subjektivních příčin zanedbalo a je nejvyšší čas to dát do pořádku. Protože když nebudeme nic dělat dnes, tak už to za deset let nebude mít kdo za nás udělat. V tomto smyslu se chceme

zapojit i do diskuse před IX. sjezdem strany, předložit naše návrhy k jeho obsahovým materiálům s nadějí, že tento sjezd překročí stín sjezdů minulých, které nepřinesly do činnosti strany potřebnou jednotu a akceschopnost a ani v nejmenším nepřispěly k její aktivizaci.

Co vlastně vedení KSČM na Výzvě MLOKu tak vadí?

Nevím, jestli celému vedení, protože nejvyšším orgánem mezi sjezdy není ani VV ÚV, ani aparát a ani „gremiální“ porada, ale ústřední výbor. Ale jeho členové se dělí na několik skupin lišících se od sebe nejen v přístupu k minulosti a současnosti, ale především k budoucnosti komunistického hnutí.

Jedni chtějí jen prostě dožít do penze. Druzí placení ze stranických prostředků nepůjdou proti vedení. Třetí, v pracovním procesu nebo jinak aktivní, neschází s aparátem strany, nestáčí ani nastudovat předkládané materiály, natož zjistit, že jsou pro aktivní

práci ZO vlastně zbytečné. Nemluvě o tom, že nenajdou čas přemýšlet o skutečně závažných vývojových a existenčních problémech země.

A pak jsou zde ještě dvě skupiny navzájem se atakující a nerespektující. První aktivně podporuje, aniž by věděla proč – dvacet let trvající styl práce vedení strany, který konec konců vede ke splnění přání Klause, Zemana a Dolejše, že prostě komunisti vymřou a bude pokoj. Druhá skupina, přesvědčená o nesmrtnosti, pravdivosti a spravedlnosti komunistických ideálů hledající cesty jak oživit komunistické hnutí ve světě i u nás, jak vrátit autoritu komunistické straně a získat, přitáhnout občany, voliče ke spolupráci na změnách k lepšímu.

Většinu poslanců, předsedů okresních výborů i stávajících členů ÚV chybí tři základní atributy komunisty revolucionáře. Za prvé, znalosti marxismu-leninismu a společenských věd. Za druhé, a to vyplývá z řečeného, komunistické přesvědčení a uvědomění.

A konečně za třetí, obětování se pro věc socialismu.

Můžeš být trochu konkrétnější?

Celý smysl Výzvy spočívá v tom, aby se strana, která se prezentuje jako komunistická, zamyslela nad tím, co a jak chce dosáhnout a řekla to otevřeně svým členům i občanům této země. Řekla to jasně a na rovinu tak, aby věděli, na čem jsou. Dnes například víme, že přímo či nepřímo všechny strany zastoupené v českém parlamentu (doutám mimo KSČM) odsouhlasily církvím „restituční“ „dary“, na které tato země nemá ani historicky, ani kulturně ani finančně; kladou důraz, že jsme a musíme být součástí agresivního paktu NATO a tak podporují války v Evropě a klidně i naženu naše syny a vnuky do války za zájmy nejasnější země světa; připravují v tajnosti pobyt několika tisíc po zuby ozbrojených amerických a možná německých vojáků na našem území; nechťejí uzákonění všelidového referenda; porušují bez mrknutí oka základní lidská práva v mnoha oblastech a tak bych mohl pokračovat.

Tak řekněme nahlas, co se nám nelíbí a jak s tím budeme ve své činnosti bojovat. O to nám jde.

* * *